

ПЕТЯ ИВАНОВА

ОБЛАЧЕ

chitanka.info

По небето се носело малко синьо облаче. То видяло момченце, което си играело със своето хвърчило.

— Моля ти се — казало облачето — дай ми да си поиграя с твоето хвърчило.

— Не може — казало момчето — то ми е ново и още не съм му се порадвал.

Натъжило се облачето и отишло при вятъра.

— Ветре, помогни ми да взема хвърчилото на детето!

— Ще ти помогна, ако напоиш с дъжд нивите и полята.

— Но аз не мога да плача, когато си поискам.

— Аз ще ти помогна.

Духнал вятъра, запратил облачето в една висока планина, то се ударило и заплакало. Напоило цялата земя, вятърът духнал силно, опитал се да измъкне хвърчилото от ръцете на детето, но не успяло. То го държало здраво и се смеело. Ами сега какво да правят? Вятърът посъветвал облачето да полюее момченцето като в люлка. То се спуснало ниско над поляната, момченцето се качило и се залюляло. Люлеело се все по-силно и по-силно, а очите му весело блестели. Облачето го помолило:

— Ето, аз те зарадвах, моля те, дай ми хвърчилото.

— Нее, то си е мое.

— Но децата трябва да си услужват с играчките.

— Добре — и детето подало хвърчилото на облачето.

То толкова се зарадвало и полетяло бързо по небето. Минало над висока планина, над поляна, покрита цялата с цветя и стигнало до морето. Там децата се къпели със шарени поясчета. Много му се приискало и на облачето да има поясче, но как да го вземе? Отишло пак при вятъра:

— Какво да правя?

— Полей ги с дъждец и виж какво ще стане.

Нацупило се облачето и над морето завалял дъжд. Децата се разбягали и се прибрали вкъщи. Само едно дете си забравило поясчето, но тъкмо облачето се приближило, то се върнало и го грабнало. Огледало се облачето, видяло светлосиньо поясче с тъмносини делфинчета по него на вълнолома. Извикало радостно:

— Това поясче е синьо като мен! — мушнало се в него и се издигнало. Дъждът спрял и хората се върнали на плажа. Видели

облачето и завикали:

— Вижте! Облаче с поясче!

Пуснали балони към него, то се зарадвало и се движело все по-бързо, носено от вятъра.

В това време друго облаче, но с балонче, се носело към него. Загледани в хората, те не се видели, блъснали се силно, светнала светкавица и гръмнал силен гръм. Облачетата потрили ударените си нослета, засмели се и полетели заедно.

Когато минавали над една река видели рибари да ловят риба. Много им се приискало и те да имат въдици, но като не могли да измислят как да ги вземат, застанали ниско над главите им като шапки и им пазели сянка. Мъжете напълнили кофите с риба, сложили я на тигана, изпържили я и нагостили двете облачета. Надули им се тумбачетата, спуснали се на полянката сред цветята и засънували щастливо.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.